

Publicerad 2009-11-09 13:17 av B-Nita

De två inledande fraserna är mannens exakta ord.

Finaste flickan, vackerheten själv

Finaste flickan,
vackerheten själv,
i sin röda klänning
på dragspelsstämman en kväll.

Just färgen röd,
hans älsklingsfärg,
fick stjärnorna
att tindra.

Finaste flickan,
vackerheten själv,
ensam på rummet
senare samma kväll.

Mannen snäll
och blicken varm
fick lilla flickan
stum och kall.

Tiden frös
för en sekund.
Hon kände mannens tunga
i sin min.

Finaste flickan,
vackerheten själv,
tagen och vettskrämd
av mannen snäll.

Hon känner sig smutsig,
äcklad och kränkt.
Tecknen de klarnar,
ett efter ett.

Borde ha insett,
borde förstått,
men mannen var inte

den som hon trott.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren B-Nita med Poeter.se id #28958 innehar upphovsrätten